

● دو هنر در کنار هم

ایران، سرزمین شعر است. خوش‌نویس‌ها هم برای خوش‌نویسی به سراغ شعر می‌روند. استاد امیرخانی هم این کار را کرد. او شعرهای معروف ایران را با خط خوش نوشت. شعر سعدی شیرازی قشنگ است. با خط استاد امیرخانی قشنگ‌تر هم شده است! استاد امیرخانی شاعران دیگری را هم انتخاب کرد: فردوسی، حافظ، خیام، خواجه کرمانی، محتشم کاشانی و هاتف اصفهانی. ما ایرانی‌ها شعر و خوش‌نویسی را دوست داریم. وقتی این دو هنر در کنار هم قرار می‌گیرند بیشتر لذت می‌بریم.

● شوالیه

در ایران قدر استاد امیرخانی را می‌دانند. این خوش‌نویس، در سال ۱۳۸۱ چهره ماندگار شد. خارجی‌ها آقای امیرخانی را می‌شناسند. تابلوهای خوش‌نویسی او را در خارج از کشور نمایش داده‌اند. فرانسوی‌ها به استاد امیرخانی لقب «شوالیه» دادند. شوالیه یک نشان هنری است. آن‌ها فهمیدند که او یک خوش‌نویس برجسته است. استاد امیرخانی در تهران زندگی می‌کند. او به شاگردانش خوش‌نویسی یاد می‌دهد. راستی! یک خیابان هم در تهران به نام آقای امیرخانی نام‌گذاری شده است. او یک گنج است، گنج خوش‌نویسی!

نویسنده: مهدی مرادی

قاصدک

شماره ۲۹
۲۵ دی ماه
۱۴۰۰

آدم
حسابی‌ها

۱۳